

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Бургас, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. ДЕЧЕВ

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разглежда докладваното от ИВАН Г. ДЕЧЕВ Гражданско дело №
20232100101233 по описа за 2023 година

Предявена е искова молба от В. П. П., ЕГН ***** от *** против Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, с адрес гр.София, пл.“Света Неделя“ 6 за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 50000 лева обезщетение за неимуществени вреди, причинени от неправомерно проведеното срещу нея производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, ведно със законната лихва от 25.05.2023г. до изплащането.

Твърди се в исковата молба, че КПКОНПИ е образувало срещу ищцата гражданско дело за отнемане на незаконно придобито имущество с цена на иска от 105294.64 лева. Производството е гледано на три инстанции, като искът е бил отхвърлен. Проверката на КПКОНПИ против ищцата е започнала през октомври 2018г., а окончателният съдебен акт на ВКС е постановен на 25.05.2023г. Ищцата заявява, че от незаконосъобразните актове, действия и бездействия на органите и на длъжностните лица от Комисията, са й нанесени неимуществени вреди. Ищцата до ***г. е била в брак с Д. Т., който е проверявано лице от комисията, тъй като е бил обвиняем за престъпление по чл.354а НК. Комисията не е положила никакви усилия за изясняване на причинно-следствената връзка между активите, на които ищцата е собственик и престъпното поведение на Т.. Не е съобразено, че ищцата няма отношение към действията на Т., тъй като престъплението е извършено на 22.06.2018г., т.е. повече от две години след фактическата им раздяла и около 10 месеца след прекратяване на гражданския брак. Незаконосъобразни са действията на Комисията при установяване на значително несъответствие в имуществото на ищцата. От действията на ответника при образуване и водене на делото ищцата е понесла неимуществени вреди,

изразяващи се в гадене, главоболие, световъртеж, високо кръвно налягане, нередовен месечен цикъл, парене и болка при уриниране, отпадналост. Ищцата плачела често без причина, била раздразнителна, чувствала се неразбрана, не можела да спи, била тревожна и безпокойна. Доброто ѝ име било публично уронено, била подложена на грубо и унижително отношение. Като узнала за делото срещу нея и за наложените обезпечителни мерки, тя изпитала силен стрес, получавала нервни кризи, сърцебиене, задух, виене на свят. Била притеснена, връхлитали ѝ депресия и паника. Изтръпвали крайниците ѝ, била с чести неразположения. Стигнало се до срыв в личния ѝ живот, накърнени били честта и достойнството ѝ. Хората се отдръпнали и странели от нея. Моли искът да се уважи и да ѝ се присъди търсеното обезщетение за неимуществени вреди.

Искът е по чл.2а ЗОДОВ.

Ответната КПКОНПИ /към момента КОНПИ/ е подала отговор, с който счита иска за недопустим и неоснователен. Няма акт и действие на Комисията, които да са били извършени в разрез със закона. Ищцата е проверявана като бивша съпруга на привлеченото към обвинение лице. Периодът на проверката е бил до фактическата раздяла на ищцата с обвиняемия. От действията на Комисията не са били причинени вреди. Комисията действа при обвързана компетентност и е била длъжна да започне проверка, след като е сезирана. Проверката срещу Т. е по повод на престъпление, попадащо в обхвата на чл.108 ЗПКОНПИ и е законосъобразна. Няма акт на Комисията, с който да е нарушен законът. Установено е било несъответствие в имуществото на проверяваното лице и затова е внесено искане за налагане на обезпечителни мерки върху установеното имущество, собственост на проверяваното лице и свързаните с него лица. Съдът е допуснал обезпечението, което означава, че действията на Комисията са били приети за законосъобразни. При внасяне на иска за отнемане на имуществото са спазени законовите изисквания и не може от ответника да се търси отговорност, че е изпълнил задълженията си. Оспорва се твърдението, че ищцата е претърпяла заявените от нея вреди. Няма представена медицинска документация за здравословните проблеми. Не е установено, че ищцата е претърпяла уронване на доброто име. Не се доказва причинната връзка между действията на ответника и твърдените вреди.

В съдебно заседание пред БОС ищцата, лично и чрез процесуалния си представител поддържа предявения иск и моли за уважаването му.

Ответникът оспорва иска и моли за отхвърлянето му, евентуално да се намали търсеното обезщетение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на предявения иск, евентуално да се намали търсеното обезщетение.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От данните по делото е видно, че Бургаската окръжна прокуратура е изпратила до ответната комисия уведомление, че на 02.04.2018г. е било образувано досъдебно производство за престъпление по чл.354а, ал.1 НК, като лицето Д. С. Т. е било привлечено като обвиняем. С протокол от 25.10.2018г. е била образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на Д. С. Т.. След като е извършила преценка, че са налице предпоставките, визирани в закона комисията е взела решение да се внесе искане в ОС-Бургас за допускане на обезпечение на бъдещ иск, предявим срещу проверяваното

лице. С определение № 1884 от 08.10.2019г. на БОС по ч.гр.дело № 1513/2019г. съдът е допуснал обезпечение на бъдещия иск на КПКОНПИ против Д. С. Т. и В. П. П. и е издадена обезпечителна заповед.

С решение № 103 от 22.01.2020г. на ответната комисия е прието, че са налице предпоставките на чл.141 вр. чл.144 вр. чл.142, ал.2, т.1, т.2 и т.4 вр. чл.151 ЗПКОНПИ и следва да се внесе искане в ОС-Бургас за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на стойност 105294.64 лева от Д. С. Т. и В. П. П. /бивша съпруга на Т./.

На 27.01.2020г. от КПКОНПИ е внесена искова молба в БОС, по която е образувано гр. д. № 239 по описа на БОС за 2020 г. с предмет предявен иск с правно основание чл.153, ал.2 ЗПКОНПИ против Д. С. Т. и В. П. П. за отнемане в полза на държавата на имущество на стойност 105294.64 лева, от които 15200 лева да се отнемат от двамата ответници заради отчуждени МПС-та, а само от В. П. П. да се отнемат лек автомобил “Ауди А6 Авант Куатро“, рег. № *****, с оценка 8500 лева и сумата от 21093 лева, представляващи вноски и изплатени лихви по банкови депозити.

С решение № 260036 от 09.03.2022г. на БОС по гр.дело № 239/2020г. така предявеният иск е бил изцяло отхвърлен. Прието е от съда, че за целия проверяван 10-годишен период е налице несъответствие между нетните доходи и разходите за придобиване на активи в размер на 53258.60 лева, което не може да се окачестви като значително по смисъла на чл.107, ал.2 ЗПКОНПИ вр. §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ, тъй като не надхвърля прага от 150000 лева. Решението е потвърдено от АС- Бургас с решение № 120 от 30.06.2022г. по в. гр. д. № 162/2022г. на БАС и не е допуснато до касационно обжалване с определение № 1243 от 25.05.2023г. на ВКС по гр. д. № 3866/2022г.

С определение от 23.06.2023г. по ч. гр. д. № 1513/2019г. предвид отхвърляне на предявения иск с влязло в сила съдебно решение и отпадане на причината, поради която е допуснато, обезпечението е отменено.

Пред настоящата съдебна инстанция са разпитани двама свидетели. Св.П., баща на ищцата, е заявил, че тя е била в брак със съпруга си и до 2017г. двамата са живеели заедно. След това се развели и свидетелят я е приел да живее в неговия апартамент, като ѝ оказал подкрепа след развода. Ищцата работила при свидетеля в неговия бизнес, като той ѝ помагал при отглеждането на децата. През 2019г. станало ясно, че КПКОНПИ е завела дело срещу ищцата и бившия ѝ съпруг. Оттогава В. започнала да страда от главоболие, притеснявала се и се чувствала зле. Свидателят я отстранил от хотела, където тя работела, понеже мислел, че тя ще му донесе неприятности и ще му отнемат бизнеса. Ищцата си останала вкъщи, но била подкрепяна финансово от баща си, който ѝ давал и средства, за да заплаща тя на наетите по делото адвокати. Съдебното производство продължило четири години. От медицинските прегледи се установило, че В. има мигрена и главоболието ѝ продължавало. Свидателят от притеснение да не му бъде отнет бизнесът, го прехвърлил на своя син и така лишил дъщеря си от всички имущества, които притежава. Заявява, че той и дъщеря му били във влошени отношения през цялото време, докато се водело делото от

КОНПИ. Отношенията им се влошили след завеждане на делото, понеже свидетелят не бил наясно как стоят нещата и обвинявал дъщеря си, че е допуснала това да се случи. Според свидетеля, заради делото дъщеря му имала постоянни главоболие, повръщане и била нервна. Не можело да се разговаря спокойно с нея, понеже крещяла и приканвала да я оставят на мира. Св.Т.-Ж.е дългогодишна приятелка на В. и е заявила, че ищцата е била много весел и щастлив човек, обичала да излиза, ходела по екскурзии. След това се разделила със съпруга си, защото разбрала за начина му на живот, когато в жилището бил направен обиск и намерени наркотици. Развела се с него и заживяла в апартамента на родителите си. Започнала да работи в техния хотел. След развода се възстановила емоционално, била пак щастлива, започнала връзка с друг човек, здравето ѝ било добро. Към края на 2019г. настъпила рязка промяна в поведението ѝ – не си вдигала телефона, не искала да разговаря, отбягвала срещи със свидетелката. Когато свидетелката отишла в дома ѝ, видяла, че В. е много разстроена, не била спала няколко нощи, ноктите ѝ били изгризани, а косата чорлава, била по нощница. Обяснила, че срещу нея се води дело от КОНПИ за много пари. Плачела през цялото време и трудно обяснявала какво точно се е случило. Двете започнали да ходят по банки и учреждения, за да търсят извлечения от счетоводства по повод някакви договори. Родителите ѝ отначало я поддържали, наели адвокати, но когато делото се проточило, се появило напрежение между тях и В.. Баща ѝ я изгонил от фирмата и забранил да идва в хотела, понеже се срамувал от нея, защото всичко се било вече разчуло. В. си стояла само въщи и не излизала никъде. Общувала единствено със свидетелката и децата си. Имало периоди, в които отслабвала от притеснение. Не излизала никъде, постоянно плачела. Страдала от хронично главоболие, което ѝ пречело да спи, цикълът ѝ закъснявал редовно, имала проблеми и с уринирането. Пиела постоянно успокоителни и хормонални хапчета.

При така събраните доказателства от правна страна съдът намира следното:

Предвид естеството на производство по отнемане на незаконно придобито имущество, настоящият съдебен състав приема, че ответникът не действа в условията на обвързана компетентност от органите на прокуратурата. Според разпоредбата на чл.107, ал.1 ЗПКОНПИ комисията образува производство за отнемане на незаконно придобито имущество, когато може да се направи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито. Според чл.108, ал.1 ЗПКОНПИ проверката по чл.107, ал.2 започва с акт на директора на съответната териториална дирекция, когато лице е привлечено като обвиняем за съответното престъпление. Съгласно чл.110, ал.1 от закона проверката в случаите по чл.108, ал.1-3 започва с акт на директора на съответната териториална дирекция въз основа на уведомление от наблюдаващия досъдебното производство или преписката прокурор до директора на съответната териториална дирекция. Уведомлението от прокуратурата до комисията е обаче само законен повод за образуване на проверката, като въз основа на него ответникът може да вземе или да не вземе решение за внасяне пред съда на мотивирано искане за отнемане на имущество. Комисията следва да направи самостоятелна проверка чрез събиране, анализ и оценка на предвидените в закона доказателства относно имущественото състояние на проверяваното лице, като дейността ѝ

не е само чисто административна, а включва и дейност като особена юрисдикция, когато взема решенията за внасяне на мотивирано искане. Според закона /чл.140, ал.2 ЗОНПИ/, след приключване на проверката, комисията приема решение или за прекратяване на производството по преписката, ако от събраните доказателства не се установява или не може да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито или за предявяване на иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество. Следователно, комисията има право на избор, поради което изобщо не може да се поставя въпроса за обвързана компетентност. Тя е длъжна да образува проверка когато лицето е привлечено като обвиняем, но след приключване на проверката трябва да прецени дали данните по преписката сочат на необходимост от предявяване на иск за отнемане на незаконно придобито имущество.

Освен това причина за отхвърляне на предявения иск, респективно за отмяна на обезпечението, не е развитието на наказателното производство, а незаконосъобразен икономически и правен анализ на имущественото състояние на проверяваното лице, довел до липса на една от предпоставките за уважаване на иска – наличие на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице.

При доказана незаконосъобразност на посочените действия отговорността на ответната комисия следва да бъде ангажирана по реда на чл.2а ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл.2а ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи и на длъжностни лица по Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им.

Предявяването на иск по чл. 153 ЗПКОНПИ от комисията е действие при или по повод на изпълнение на правомощията ѝ, като отхвърлянето на същия като неоснователен с влязло в сила съдебно решение, означава че направеното от комисията предположение, послужило като основание за водене на производството се явява неоснователно и като такова е незаконосъобразно действие по смисъла на чл.2а ЗОДОВ.

В тази връзка са неоснователни развитите доводи от ответника в отговора, че липсва незаконосъобразен акт на комисията - решение за образуване на производство или за налагане на обезпечителни мерки, както и че при допускане и налагане на обезпечителните мерки е изпълнявал задълженията си, вменени по закон.

При горните мотиви съдът намира за доказана по основание предявената претенция за заплащане на обезщетение за неимуществените вреди.

Следва да бъдат обезщетени всички вреди, които имат пряка и непосредствена връзка с незаконосъобразните действия на служителите на ответника и са довели до влошаване качеството на личен и семеен живот на ищцата, като обезщетението следва да бъде присъдено глобално. Съдът намира, че неимуществените вреди, настъпили за ищцата, са доказани по категоричен начин от свидетелските показания. Видно от тях, след завеждане на иска от страна на КПКОНПИ, ищцата е изпаднала в постоянна депресия и емоционален

дискомфорт. Страдала от хронично главоболие, повръщала, чувствала се зле психически, била нервна. Отчаяла се, не искала да разговаря дори с най-близките си роднини и приятели, по цели дни не излизала от дома си, десоциализирала се. Постоянно плачела, не излизала никъде, пиела успокоителни. Делото и неговата продължителност влошили извънредно много отношенията ѝ с нейните родители, които макар отначало да ѝ помагали, след това я отстранили от семейния бизнес и баща ѝ забранил тя да идва и работи в хотела им, понеже се срамувал от нея и се страхувал да не му отнемат имуществото. Това продължило около четири години, до приключване на делото с влязло в сила решение, с което искът на КПКОНПИ бил отхвърлен. След влизане в сила на решението е било отменено и наложеното обезпечение, изразяващо се в заповест за задържане на лек автомобил и на две разплащателни сметки. Заповестите са ограничили правото на ищцата да се разпорежда със собствените си суми по банкови сметки и с автомобила си.

Така че, с оглед на събраните свидетелски показания, БОС намира за напълно доказано, че П. е преживяла душевни страдания, които са пряка последица от заведеното против нея дело по ЗПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество. Тези страдания са продължили дълго време, защото обезпеченията са наложени на 08.10.2019г., искът за отнемане на имуществото е предявен на 27.01.2020г., а решението, с което искът е бил отхвърлен е влязло в сила на 25.05.2023г., когато е постановено определението на ВКС по чл.288 ГПК за недопускане на касационно обжалване. Следователно, ищцата е понесла неимуществени вреди в период от три години и половина.

Що се касае до размера на предявения иск за неимуществени вреди съдът съобрази, че понятието “справедливост“ по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства, които следва да се вземат предвид от съда при определяне на обезщетението за неимуществени вреди. Такива обстоятелства са вида, характера, интензитета и продължителността на увреждането на засегнатите нематериалните блага. Правно релевантните обстоятелства за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди са и продължителността на производството, вида и броя на наложените обезпечителни мерки, по какъв начин всичко това се е отразило на ищеца, конкретните негови преживявания и изобщо - цялостното отражение върху живота му – семейство, приятели, професия и обществен отзвук.

Като съобрази изброените по – горе комплексни критерии, а именно продължителността на производството по ЗПКОНПИ – три години и половина, конкретното отражение на незаконосъобразните действия върху емоциите, психиката, здравето и цялостното професионално развитие на ищцата, БОС счита, че обезщетение в размер на 9000 лева, би репарирало в пълна степен причинените ѝ неимуществени вреди вследствие на неправомерното увреждане. В случая, причинените неимуществени вреди са в рамките на обичайните в подобни случаи и липсват доказателства за по-тежко засягане на личната сфера, ето защо не се дължи по-голямо обезщетение.

При горните мотиви съдът счита, че иска за неимуществени вреди за основателен до

размера от 9000 лева, до който следва да бъде уважен. За горницата над този размер до размера от 50000 лева искът е неоснователен и трябва да бъде отхвърлен.

Законната лихва върху обезщетението за неимуществените вреди съгласно т. 4 от ТР № 3 от 22.04.2005 г. по гр. д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС се дължи, считано от датата на влизане в сила на решението по гр. д. № 239 по описа на БОС за 2020г. – 25.05.2023г., до окончателното изплащане на главницата. Следователно, трябва да се присъди законната лихва от тази дата, както е и поискано от ищцата.

При този изход на делото, на основание чл.78, ал.1 ГПК, съразмерно на уважената част от иска, ответникът следва да заплати на ищцата сумата от 11.34 лева, представляваща част от направените от нея съдебно-деловодни разноски за внесена държавна такса и за превод на документи.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ищцата трябва да се осъди да заплати на ответника, съразмерно на отхвърления иск, разноски от 82 лева за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.38, ал.2 ЗА, доколкото ищцата е била защитавана по делото безплатно, в полза на адв. П. В. следва да се присъдят 1200 лева за адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважения иск.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, с адрес гр.София, пл.“Света Неделя“ 6 да заплати на В. П. П., ЕГН ***** от ***, сумата от **9000 лева** /девет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени душевни страдания в резултат от неправомерно проведеното срещу нея исково производство по гр. д. № 239 по описа на БОС за 2020г. по реда на чл.153 ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 25.05.2023г. до окончателното изплащане на главницата, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над 9000 лева до целия претендиран размер от 50000 лева.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, с адрес гр.София, пл.“Света Неделя“ 6 да заплати на В. П. П., ЕГН ***** от *** сумата от **11.34 лева** /единадесет лева и тридесет и четири стотинки/ съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА В. П. П., ЕГН ***** от *** да заплати на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, с адрес гр.София, пл.“Света Неделя“ 6 сумата от **82 лева** /осемдесет и два лева/ съдебно -деловодни разноски.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, с адрес гр.София, пл.“Света Неделя“ 6 да заплати на адвокат Панайот Йовчев Велков, ЕГН ***** от гр.Бургас, ул.“Васил Априлов“ 18 сумата от **1200 лева** /хиляда и двеста лева/ адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 ЗА.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____